

II.

EX HERODOTI Libro II, 35-48. it. 68-73.
Aegyptiorum mores, & animalia
quaedam.

2
Aegyptio-
rum mores
contrarii a-
liarum gen-
tium mori-
bus.

- Ἔρχομαι περί Αἰγύπτου μνησέων τὸν λόγον, ὅτι πλεον θωμάσια ἔχει, ἢ ἄλλη πάντα χώρα, καὶ ἔργα λογικὰ μέζω παρέχεται πρὸς πάντων χώραν τέτων εἶνεκα πλεον περι αὐτῆς εἰρήσεται. Αἰγύπτιοι ἅμα τῷ ἔβρανῷ τῷ κατὰ σφραγῶ εἶντι ἑτεροῖῶν^a, καὶ τῷ ποταμῷ φύσιν ἀλλοίην παρεχομένῳ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοί, τὰ πολλὰ πάντα ἐμπλαῖν τοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώποισι ἐσήσαντο ἡθεῶ τε καὶ νόμοις. Ἐν τοῖσι αἱ μὲν γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπηλεύουσι, οἱ δὲ ἄνδρες κατ' οἴκους εἶντες ὑφαίνουσι ὑφαίνουσι οἱ μὲν ἄλλοι ἀνω τὴν κρόκην ὠθεύουτες, Αἰγύπτιοι δὲ κάτω. Τὰ ἀχθεῶ οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων. Εὐμαρὴν χρεώνουσι^b ἐν τοῖσι οἰκοῖσι, ἐσθίουσιν δὲ ἔξω ἐν τῆσι ὁδοῖσι, ἐπιλέγουσιν, ὡς τὰ μὲν αἰχρα, ἀναγκαῖα δὲ ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιέειν χρεῶν, τὰ δὲ μὴ αἰχρα ἀναφανδόν. Ἰραταὶ γυνὴ μὲν ἔδεμιχ^c
- 875

a Praesertim, quia pluviis caret Aegyptus, a Nilo fertilitatem expectans.

b Nimirum Graeci domo prodibant alui deiciendae causa vid. ad 10, 18. 4.

c Commune hoc habent Ebraei, ut plurima alia, quae per se deprehendent Sacrarum Literarum non ignari iuvenes, quemadmodum alia e diametro, quod aiunt, opposita: sed caveant praecipitare iudicium, & causa nondum plane cognita MARSHAMO & SPENCER © temere ante assentiri, quam ipsi perpendere omnia possunt.

ἔτε ἔρσηνος θεῶν, ἔτε θελήης. Ἄνδρες δὲ πάντων
 τες, καὶ πασέων. Τρέφειν τες τοκέας τοῖσι μὲν
 πασι εὐεμίῃ ἀνάγκη μὴ βελομένοισι. τῆσι δὲ
 θυγατράσι, πᾶσα ἀνάγκη, καὶ μὴ βελομένῃσι. (36) Οἱ ἱρέες τῶν θεῶν τῇ μὲν
 ἄλλῃ κομέσσι, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ ζυρεῦνται τοῖσι
 ἄλλοισι ἀνθρώποισι νόμος ἅμα κηδεῖ κεκάρθαι
 τὰς κεφαλὰς, τὰς μάλισα ἰκνέειν Αἰγύπτιοι
 δὲ ὑπὸ τὰς θανάτους ἀνιῖσι τὰς τρίχας αὐ-
 ζεσθαι, τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖῳ,
 τῶς ἐξυρημένοι. Τοῖσι μὲν ἄλλοισι ἀνθρώποισι
 χωρὶς θηρίων διατά ἀποκέκριται Αἰγυπτιοῖσι
 δὲ ὁμῶς θηρίοισι ἡ διατά ἐστὶ. Ἀπὸ πυρέων,
 καὶ κριθέων ἄλλοι ζώσσι Αἰγυπτιῶν δὲ τῷ
 ποιουμένῳ ἀπὸ τέτων τὴν ζῶν, ὕνειδος μέγι-
 σόν ἐστι ἄλλὰ ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σίτις,
 τὰς ζεᾶς μετεξέτεροι καλέσσι. φυράσι τὸ μὲν
 σαῖς τοῖσι ποσί, τὸν δὲ πηλὸν τῆσι χερσί.
 καὶ τὴν κόπρον ἀνατρέοντα. τὰ αἰδοῖα, ὧλλοι
 μὲν ἑῶσι ὡς ἐγένοντο, πλὴν ὅσοι ἀπὸ τέτων
 ἔμαθον. Αἰγύπτιοι δὲ περιτάμνοντα. Ἐι-
 ματα τῶν μὲν ἀνδρῶν ἑκάστος ἔχει δύο, τῶν δὲ
 γυναικῶν ἐν ἐκάσῃ. τῶν ἰσίων τὰς κρείκας, καὶ
 τὰς κάλκας, οἱ μὲν ἄλλοι ἐξαθεν προσδέσσι
 Αἰγύπτιοι δὲ ἑσαθεν. Γράμματα γράφουσι,
 καὶ λογίζονται ψήφοισι, Ἕλληνας μὲν ἀπὸ τῶν
 ἀρισερῶν ἐπὶ τὰ δεξιά φέροντες τὴν χεῖρα. Αἰ-
 γύπτιοι δὲ, ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀρισερά.
 Καὶ ποιεῦντες ταῦτα, αὐτοὶ μὲν φασὶ ἐπὶ τὰ
 δεξιά ποιέειν, Ἕλληνας δὲ ἐπ' ἀρισερά. Διφα-

B σίοισι

d Repete ἀπὸ τῶ κοινῶ, τῶς χερσίν? nudis nimirum manibus.

e Contradicitur hic a Theologis HERODOTO, quin ab ipsa Scriptura S.

- 15 σίοισι δὲ γράμμασι χρέωνται καὶ τὰ μὲν αὐ-
 τῶν ἰρά, ^b τὰ δὲ δημοτικὰ καλέεται. (37) Θεο-
 σεβέες δὲ περισσῶς ἐόντες μάλιστα πάντων ἀν-
 θρώπων, νόμοισι τοίοισι δὲ χρέωνται. Ἐκ χαλ-
 κῶν ποτηρίων πίωσι, διασμέωντες ἀνα πᾶ-
 σαι ἡμέρη, ἔχ' ὁ μὲν, ὅδ' ἔ, ἀλλὰ πάντες.
 Purgatio-
 nes, vesbes
 lintae.
- 16 Ἐίματα δὲ λίνεα φορέουσι αἰεὶ νεόπλυτα, ἐπι-
 τηδύοντες τὸτο μάλιστα. Τὰ τε αἰδοῖα περι-
 τάνονται καθαριότητος ^b εἵνεκεν, προτιμῶν-
 τες καθαρὸν εἶναι, ἢ εὐπρεπέστεροι. Οἱ δὲ ἰρέες
 Sacerdotes.
- 17 ζυρεῦνται πᾶν τὸ σῶμα διὰ τρίτης ἡμέρης,
 ἵνα μήτε φθεῖρ, μήτε ἄλλο μυσαρὸν μηδὲν
 18 ἐγγίηται σφι θεραπεύουσι τὸς θεός. Ἐοθῆ-
 τα δὲ φορέουσι αἱ ἰρέες λινῆν μένην, καὶ ὑπο-
 δήματα βύβλινα ἄλλην δὲ σφι εοθῆτα ἐκ
 19 ἔξου βαλέειν, ἐδὲ ὑποδήματα ἄλλα. Λένειαν
 δὲ δις τῆς ἡμέρης ἐκάσῃ ὕδατι ψυχρῶ, καὶ δις
 ἐκάσῃ νυκτός. Ἄλλας τε θρησκείας μυρίας
 20 ἐπιτελέουσι, ὡς εἰπεῖν λόγῳ. Πάροισι δὲ καὶ
 ἀγαθὰ ἐκ ὀλίγα ἔτε τι γὰρ τῶν οἰκῆων
 τρίβοισι, ἔτε δαπανέωνται, ἀλλὰ καὶ σιτία
 σφι ἐς ἰρά πεσσομένα, καὶ χηνῶν καὶ βοέων
 κρεῶν πλῆθος τι ἐκάσῳ γίνεται πολλὸν ἐκάσῃ
 21 ἡμέρης. Δίδονται δὲ σφι καὶ οἶνος ^h ἀμπέλιος.
 Fabae.
- Ἰχθύων δὲ ἔ σφι ἔξου πάσασθαι. Κυάμβας
 δὲ

f Hieroglyphica.

g Disputant medici, quomodo purior sit circumcisus?
 & ostendunt in corona, quam vocant, glandulas quas vo-
 cant odoriferas, quæ pingue quoddam exsulant, quod in
 plieis hærens impuritatem efficere potest. De decore Cel-
 sus 7, 25. & res est facilis. Εὐπρεπέστατον enim Deus
 hominem candidissime censendus est. Habere etiam ipsa cir-
 cumcisio aliquid turpiculi videtur, & exprobrandæ turpi-
 tudinis naturalis causâ inter alia a Deo iniuncta.

h Ita HERODOTVS, quia aliquoties etiam
 meminuit εἶναι κριθῶν, eius quam vulgo *ceruicisiam* voca-
 mus.

δε ἔτε τι μάλα σπείρασι Αἰγύπτιοι ἐν τῇ χώρῃ,
 τὲς τε γενομένους ἔτε τρώουσι, ἔτε ἐφοντες
 δατούνται. Οἱ δὲ δὴ ἱεεὲς εὐδὲ ὄρεοντες ἀνέχον- 22
 ται, νομίζοντες ἔ καθαρὸν μιν εἶναι ὅσπριον.
 Ἰράται δὲ εἰς ἑκάστη τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολ- *Succesio*
 λοὶ, τῶν εἰς ἐστὶ ἀρχιερεὺς ἑπεῖαν δὲ τις ἀπο- *sacerdotum.*
 θάνῃ, τέττε ὁ παῖς ἀντικατίσεται. (38) Τὲς 23
 δε βῆς τὲς ἔρσενας τῆ Ἐπάφῃ^ι εἶναι νομίζουσι,
 καὶ τέττε εἵνεκα δοκιμάζουσι αὐτὰς ὡδὲ τρίχα
 ἦν καὶ μῖν ἰδηται ἐπεῖσαν μέλαιναν, ἔ κα-
 θαρὸν εἶναι νομίζει. Δίξεται δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆτο 24
 τελαγμένος τῶν τις ἱεῶν, καὶ ὄρθῃ εἰσεῶτος
 τῆ κήνεος, καὶ ὑπῆις, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξε-
 ρύσας, εἰ καθαρὴ τῶν προκειμένων σημηῖαν,
 τὰ ἐγὼ ἐν ἄλλω λόγῳ ἐρέω. Κατοραῖ δὲ καὶ 25
 τὰς τρίχας τῆς εἰῆς, εἰ κατὰ φύσιν ἔχει πε-
 φυκίας. Ἦν δὲ τετέων πάντων ἡ καθαρὸς,
 σημαίνεται βύβλω περὶ τὰ κέρα εἰλίσσων,
 καὶ ἔπειτα γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας, ἐπι-
 βάλλει τὸν δακτύλιον, καὶ ἔτω ἀπάγουσι 26
 ἀσημαντον δὲ θύσαντι, θάνατος ἡ ζημίη ἐπι-
 κέεται. Δοκιμάζεται μὲν νυν τὸ κήνος τρόπῳ
 τοιῶδε. Θυσίη δὲ σφι ἠδὲ κατέστηκε. (39) Ἀ- 27
 γαγόντες τὸ σεσημασμένον κήνος πρὸς τὸν
 βωμόν, ὅκα ἂν θύσωσι, πυρὴν κάουσι. Ἐπειτα
 δε ἐπ' αὐτῆ οἶνον κατὰ τῆ ἰσηῖς ἐπισπείσαντες,
 καὶ ἐπικαλέσαντες τὸν θεόν, σφάζουσι. Σφά- 28
 ξαντες δὲ ἀποδάμνουσι τὴν κεφαλὴν. Σῶμα
 μὲν δὴ τῆ κήνεος δείρουσι, κεφαλῆ δὲ κείνη
 πολλὰ καθηρασάμενοι † φέρουσι τοῖσι^k μὲν αὐ^η

B 2 ἦ

ι Qui idem Apis est.

† M. gis Herodoteum videtur, quod est in marg. Wech. & Gal. καθαρῆταμενοι.

k Relatiui aut reciprocii adeo vim hic habet articulus, si forum apud ipsos lit.

- 29 *Capita
bestiarum.* ἢ ἀγορῇ, καὶ Ἕλληνές σφι ἑώσι ἐπίδημοι ἐμ-
ποροί, οἶδε φέροντες ἐς τὴν ἀγορῇ, ἀπ' ὧν ἴ
ἔδοντο· τοῖσι δὲ ἂν μὴ παρέωσι Ἕλληνας, οἶδ'
30 ἐκβάλλουσι ἐς τὸν ποταμόν. Καταρέουσαι δὲ
τάδε λέγουσιν τῆσι κεφαλῆσι· εἴ τι μέλλοι ἢ
σφίσι τοῖσι θυῶσι, ἢ Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ
κακὸν γενέσθαι, ἐς κεφαλὴν ταύτην ἱεραπόσαι.
31 Κατὰ μὲν οὖν τὰς κεφαλὰς τῶν θυομένων κη-
νέων, καὶ τὴν ἐπίσπεισιν τῶ οἴκῳ, πάντες Αἰ-
γύπτιοι νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρέουσαι ὁμοίως
32 ἐς πάντα τὰ ἱρά. Καὶ ἀπὸ τῶν τῶ νόμῳ ἔδε
ἄλλῃ ἔδενός ἐμφύχῃ κεφαλῆς γεύσασθαι Αἰγυ-
πτιῶν ἔδειξεν. (40) Ἡ δὲ δὴ ἐξαίρεσις τῶν
ἱρῶν, καὶ ἡ καὶ, ἄλλη περὶ ἄλλο ἱρὸν σφι
33 κατέστηκε. τὴν δ' ὧν μεγίστην τε δαίμονα ἤγη-
ται εἶναι*, καὶ μεγίστην οἱ ὄρτην ἀνάγκῃσι,
ταύτην ἐρχομαί ἐρέων. Ἐπὴν προνηγεύσασι
τῇ ἴσι, καὶ ἐπὴν κατεύξασθαι, θυῶσι τῶν
34 βῶν. Καὶ ἀποδείραντες, κοιλίην μὲν κείνην
πᾶσαν ἔξω εἶλον. Σπλάγχνα δὲ αὐτῶν λεί-
35 πῃσι ἐν τῷ σώματι, καὶ τὴν πιμελὴν. Σκέ-
λεα δὲ ἀπόλαμνῃσι, καὶ τὴν ὄσφυν ἀκρῆν, καὶ
36 τὰς ὠμῶν τε, καὶ τὸν τράχηλον. Ταῦτα δὲ
ποιήσαντες, τὸ ἄλλο σῶμα τῶ βοός πιμπλάσθαι
ἄρτων καθαρῶν, καὶ μέλιτος, καὶ ἀσαφίδος,
καὶ

I Etiam hoc peculiare HERODOTO, quod com-
posito per tmesin diuiso otiosam & παρέλκσαν τὴν ὦν
interponit. vid. f. 80. κατ' ὦν ἐκάλυψε. it. f. 96. κατ' ὦν
ἔπλετε.

* Idem v. f. 39. & 48.

m Hic & iterum erat fœmininus articulus: Sed
satis, credo, docet f. 38. de hove mare sermone esse.
Agnoscit etiam masculinum articulum GRONOVIVS,
cuius lectionem alioquin a Stephaniana disidentem hic pro-
ponere satis fuerit: ἑπεὶ ἀποδείρωσι τὸν βῶν κατευξάμενοι
κοιλίην μὲν ἐκείνην πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον. Verba τῆ ἴσι H. S T E-
P H A N V S ex coniectura reposuit pro τῆσι.

καὶ σύκων, καὶ λιβανωτῆ, καὶ σμύρνης, καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων. Πλήσαντες δὲ τέταν, 37
καταγίττει, ἔλαιον ἄφθονον καταχέοντες.

Προνησεύσαντες δὲ θυόσι. Καιομένων δὲ τῶν ἱρῶν, τύπτονται πάντες. Ἐπεὰν δὲ ἀπολύψων-
ται, δαῖτα προτίθενται τὰ ἐλίποιστο τῶν ἱρῶν.

(41) Τὸς μὲν νυν καθαρὰς ἔρσενας τῶν βοῶν, 38
καὶ τὸς μόσχους, οἱ πάντες Αἰγύπτιοι θυόσι.

Τὰς δὲ θηλέας, ἔσφι ἔξεσι θυέω, ἀλλὰ ἱράϊ
εἰσι τῆς Ἰσίου. Τὸ γὰρ τῆς Ἰσίου ἀγαλμα 39
εὖν γυναικῆιον, βέκερων ἐστὶ, κατάπερ Ἕλλη-
νες τὴν Ἰὼν γράφουσι. Καὶ τὰς βῆς τὰς θη-
λέας Αἰγύπτιοι πάντες ὁμοίως σέβονται προ-
βάτων πάντων μάλισα μακρῶ, τῶν εἰνεκα

ἔτ' ἀνὴρ Αἰγύπτιος, ἔτε γυνή, ἀνδρα Ἕλληνα 40
Φιλήσειε ἀν τῷ σώματι ἔδὲ μαχαίρῃ ἀνδρὸς

Ἕλληνος χρέσεται, ἔδ' ὀβελοῖσι, ἔδὲ λέβητι,
ἔδὲ κρέως καθαρῆ βοός διατεμμημένῃ ἑλληνικῇ
μαχαίρῃ γεύσεται. Θάπτουσι δὲ τὸς ἀπο- 41
θνήσκοντας βῆς τρόπον τοιόνδε τὰς μὲν θη-
λέας, εἰς τὸν ποταμὸν ἀπιάσι. τὸς δὲ ἔρσε-
νας, κατορύσσουσι ἕκαστοι ἐν τοῖσι προαείου-
σι, τὸ κέρασ τὸ ἕτερον, ἢ καὶ ἀμφοτέρα

ὑπερέχοντα, σημητῆς εἰνεκα. Ἐπεὰν δὲ σαπῆ, 42
καὶ προσῆ ὁ τεταγμένος χρόνος, ἀπικνέεται

εἰς ἑκάστην πόλιν Βάρης ἐκ τῆς Προσωπίτιδος ὁ
καλεομένης νήσοσ. Ἡ δ' ἐστὶ μὲν ἐν τῷ Δέλτῃ 43
περίμετροι † δὲ αὐτῆς εἰσι χοῦνοι ἐννεα. Ἐν
ταύτῃ δὲ ὦν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ ἐνεῖσι μὲν
καὶ ἄλλαι πόλιες συχναί. Ἐκ τῆς δὲ αἰ Βάρης 44
καὶ ἄλλαι πόλιες συχναί.

B 3

παρα-

n Accusatiui consequentiae.

o A qua etiam Profopites nomus nomen habet.

† περίμετροσ Gal.

40
Aegyptii
μισοῦσθηνες
eur?

41
Sepultura
animalium.

42
Profopitis
ins.

44
Atarbecus
urbs.

- παραγίνονται ἀνομησόμενα τὰ ὄσέα τῶν
 βοῶν, ἔνομα τῇ πόλει Ἀτάρβηχης. Ἐν δ'
 45 αὐτῇ Ἀφροδίτης ἱερὸν ἅγιον ἰδρύσασα. Ἐκ ταύτης
 τῆς πόλιος πλανέουσαι πολλοὶ ἄλλοι ἐς ἄλλας
 πόλιας ἀνορύξαντες δὲ τὰ ὄσέα, ἀπάγασσι,
 46 καὶ θάψασσι ἐς ἓνα χρόνον πάντες ῥ. Κατὰ
 ταυτὰ δὲ ἴοισι βροτὶ καὶ ἴαλλα κήνεα θάψασσι
 ἀποθνήσκουσα, καὶ γὰρ περὶ ταῦτα ἔτω σφι
 47 νενομοθέτησασα. κτείνωσι γὰρ δὴ ἐδὲ ταυτὰ ῥ.
 (42) Ὅσοι μὲν δὴ Διὸς Θεβαεῖος ἰδρύσασα ἱερὸν,
 ἢ νομῶ τῷ Θεβαεῖ εἰσὶ, ἔτοι μὲν νυν πάντες
 48 ὄϊων ἀπεχόμενοι, αἶγας θύουσι. Θεὸς γὰρ δὴ
 ἔ τες αὐτὰς ἀπάντες ὁμοίως Αἰγύπτιοι σέβον-
Ihs, Osiris,
Bacchus.
 49 τασα, πλὴν Ἰσιός τε καὶ Ὀσίριος, τὸν δὴ Διέ-
 νυσον εἶναι λέγουσι. τῆς δὲ ὁμοίως ἀπάντες
 49 σέβουσασα. Ὅσοι μὲν δὴ τῷ Μένδητος ἐκτῆσασα
 ἱερὸν, ἢ νομῶ τῷ Μενδησίᾳ εἰσὶ, ἔτοι δὴ αἰγῶν
 ἀπεχόμενοι, οἷς θύουσι Θεβαῖοι μὲν νυν, καὶ
 ὅσοι διὰ τῆς ὄϊων ἀπέχουσασα, διὰ τὰδε λέ-
 50 γουσι τὸν νόμον τόνδε σφι τεθῆναι. Ἡρακλέα
Hercules
Aegyptius.
 50 θελήσασα πάντως ἰδέσθαι τὸν Δία, καὶ τὸν ἐκ
 ἐθέλειν ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆ· τέλος ἐπεὶ ῥ τε
 λιπαρέειν τὸν Ἡρακλέα τὸν Δία μηχανήσα-
 σασα κριὸν ἐκδείραντα, προσεδέσασα * τε τὴν
 κεφαλὴν ἀποταμόντα τῷ κριῷ, καὶ ἐνδύντα
 τὸ νάκος, ἔτω οἱ ἐαυτὸν ἐπιδέξασα. Ἀπὸ τῆς
 51 κριοπρόσωπον τῷ γαλμα τῷ Διὸς ποιεῦσι Αἰ-
Jupiter Am-
monius, cor-
niger.
 51 γύπτιοι

p Forte praeflat legere πάντα.

q Ita scribendum puto, pro τὰ αὐτὰ non ταῦτα: quod sententiam hic nullam aut ineptam efficit. Itaq. p. θεὸς τῶς αὐτῶς.

r Etiam alias ἐπεὶ cum infinitivo iunxit in sententia ita infinita HERODOTVS, & PLATO, Vid. 9' 7.

* Forte melius προσχεῖσασα, quod est in marg. Wech.

γύπτιοι ἀπὸ δὲ Αἰγυπτίαν, Ἀμμώνιοι, ἔοντες
 Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰθιοπῶν ἀποικοι, καὶ Φωνῆν
 μέλαξ' ἀμφοτέρων νομίζοντες. δοκέειν δ' ἔμοι, 52

καὶ τὸνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τῆς δὲ σφί τὴν ἐπι-
 νυμίην ἐποίησαντο Ἀμμῶν γὰρ Αἰγύπτιοι κα-
 λέουσι τὸν Δία· τῆς δὲ κριῶς ἔθυσσι Θεσβωῖοι.
 ἀλλ' εἰσί σφί ἱροὶ διὰ τῆτο. Μῆ δὲ ἡμέρη τῆ 53

ἐνιαυτῆ ἐν ὀρθῇ τῆ Διὸς, κριὸν ἓνα καθ' ἀκό-
 ψαυτες, καὶ ἀποδείραντες, κατὰ τῷτ' ἔν-
 δύσσι τῷγαλμα τῆ Διὸς. Καὶ ἔπειτα ἄλλο 54

ἄγαλμα Ἡρακλέος προσάγασσι πρὸς αὐτό.
 Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, τύπτονται οἱ περὶ τὸ
 ἱρὸν ἅπαντες τὸν κριόν. Καὶ ἔπειτα ἐν ἱρῇ Θῆκῃ
 θάπτουσι αὐτόν. (43) Ἡρακλέος δὲ περὶ, 55

τόδε τὸν λόγον ἤκαστα, ὡς εἴη τῶν δωδέκα
 θεῶν. Τῆς ἐτέρας δὲ περὶ Ἡρακλέος, τὸν Ἑλ-
 ληνες οἶδασσι, ἔδαμῃ Αἰγύπτῃς ἐδυναόσθη ἀκῆ-
 σα. Καὶ μὴν ὅτι γε ἔπαρ Ἑλλήνων ἔλαβον 56

τὸνομα τῆ Ἡρακλέος Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ Ἑλ-
 ληνες μᾶλλον παρ' Αἰγυπτίαν, καὶ Ἑλλήνων
 ἔτοι οἱ θεμένοι τῷ Ἀμφιτρύονος γόνῳ ἔνομα
 Ἡρακλέα, πολλά μοι καὶ ἄλλα τεκμήρια ἐσι 57

τῆτο ἔγω ἔχω, ἐν δὲ δὴ καὶ τόδε, ὅτι τε τῆ
 Ἡρακλέος ἴσχε οἱ γονέες ἀμφοτέροι ἦσαν Ἀμ-
 φίρῳν καὶ Ἀλκμῆνῃ, γεγονότες τὸ ἀνένανθεν
 Β 4 ἀπ'

s Eo modo, quo nempe f. 60. dictum est.

t De his ad LVCIANVM aliquando, si Deo
 visum fuerit. Hic nolet iuuentus Deos quidem XII. Grae-
 corum & Latinorum comprehensos versiculis ENNII;

Iuno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars,
 Mercurius, Ioui, Neptunus, Vulcanus, Apollo:

Aegyptiorum vero KIRCHERIANIS,

Iuno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venusque

Mars, Hermes, Neptun, Vulcanus, Osiris, Apollo.

Sed aut omittit Herculem, aut Osirin vocat: praetereo alia.
 Horum XII. octo quidem antiquiores, quatuor post adscri-
 pti. Vid. p. p. f. 60 - 70. seq.

Hercules
 Aegyptius
 Graeco an-
 tiquior.

Dii VIII.
 & XII.

- ἀπ' Αἰγύπτου, καὶ διότι Αἰγύπτιοι ἔτε Ποσει-
δέωνος, ἔτε Διοσκύρων τὰ ἐνόμαζα Φασὶ εἶ-
δεναι, ἔδ' ἑσφι θεοὶ ἔτοι ἐν τοῖσι ἄλλοισι
- 58 θεοῖσι ἀποδεδέχαίμ. Καὶ μὴν εἶγε παρ' Ἑλ-
λήνων ἔλαβον ἐνόμα τευ δαίμονος, τέττων ἐκ
ἠκιστα, ἀλλὰ μάλισα ἔμελλον μῆμην ἔξειν,
εἴπερ καὶ τότε ναυιλίησι ἐχρέωντο, καὶ ἦσαν
- 59 ἑμῆ^u γνώμη αἰρέει ὥσε τελέων ἀν καὶ τάλ-
λων τῶν θεῶν τὰ ἐνόμαζα ἐξεπισέαλο Αἰγύ-
πτιοι^x ἢ τῶ Ἡρακλέος. Ἀλλὰ τις ἀρχαῖος
- 60 ἐστὶ θεὸς Αἰγυπτίοισι Ἡρακλέης. Ὡς δὲ αὐτοὶ
λέγουσι, ἔτεα ἐστὶ ἐπτακισχίλια^y καὶ μύρια
ἐς ἅμασιν βασιλεύσαντα, ἐπεὶ τε ἐκ τῶν ἐκλή-
θεῶν οἱ δυνάδεκα θεοὶ ἐγένοντο, τῶν Ἡρακλέα
εἶνα νομίζουσι. (44) Καὶ θέλων δὲ τέττων
- 61 πέρη σαφές τι εἶδεναι, ἐξ ἃν οἶόν τε ἦν, ἐ-
πλευσα καὶ ἐς Τύρον τῆς Φοινίκης, πυνθανό-
μενος αὐτόθι εἶνα ἱερὸν Ἡρακλέος ἅγιον. Καὶ
- 62 ἴδον πλαστίως καλεσσκευασμένον ἄλλοισί τε
πολλοῖσι ἀναθήμασι, καὶ ἐν αὐτῶ ἦσαν σῆ-
λαι δύο ἢ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθη, ἢ δὲ σμα-
ράγδα λίθος λάμποντος τὰς νύκτας μέγαςος.
- 63 Ἐς λόγους δὲ ἐλθὼν τοῖσι ἱερεῦσι τῶ θεῶ, εἰρό-
μην ὁκότος χρόνος εἶη, ἐξ ἔσφι τὸ ἱερὸν ἴδου-
ται, εὖρον δὲ ἔδ' ἐ τέττες τοῖσι Ἑλλήσι συμφε-
ρομένους. Ἐφασαν γάρ, ἅμα Τύρω οἰκίζομένη,
- 64 καὶ

61
Hercules
Tyrius.

u Vt Latini, ut mea fert opinio. Pleonasmus. Sufficere poterat alterutra formula.

x Int. consueta ellipsis μάλλον. Ita enim argumentatur, si Herculis nomen & cultum a Graecis haberent Aegyptii, potius aliorum Deorum nomina maiora & sanctiora Hercule ab iis adsumissent.

y De portentis Aegyptiorum chronologicis hic locus non est dicendi. Satis est, ea Mosaicis rationibus repugnare.

καὶ τὸ ἰρὸν τῶ θεῶ ἰδρυθῆναι. εἶναι δὲ ἕτερα,
 ἃ δ' ἔ Τυρον οἰκέσσι, τριηκόσια, καὶ διχίλια.
 Εἶδον δὲ ἐν τῇ Τύρῳ καὶ ἄλλο ἰρὸν Ἡρακλέος,
 ἐπ' αὐτοῖσι ἐχούσης ὀκτώσδε εἶναι. Ἀπικόμην δὲ
 καὶ ἐς Θάσον, ἐν τῇ εὐρον ἰρὸν Ἡρακλέος ὑπὸ
 Φοινίκων ἰδρυμένον, οἱ καὶ Εὐρώπης ἢ ζήτησιν
 ἐκπλώσαντες, Θάσον ἐκτίσαν. Καὶ ταῦτα
 πέντε γενεῶσι ἀνδρῶν πρότερά ἐσι, ἢ τὸν Ἀμ-
 Φιτρώωνος Ἡρακλέα ἐν τῇ Ἑλλάδι γενέσθαι.
 Τὰ μὲν νυν ἰσορημένα δηλοῖ σαφέως παλαιὸν
 θεὸν τὸν Ἡρακλέα εἶναι. Καὶ δοκέσσι δὲ μοι
 ἔσθαι ὀρθότατα Ἑλλήνων ποιεῖν, οἱ διὰ Ἡρα-
 κλεία ἰδρυσάμενοι ἐκτίηται. καὶ τῶ μὲν ὡς
 ἀθανάτῳ, ὀλυμπίῳ δὲ ἐπ' αὐτοῖσι, θυσι-
 τῶ δ' ἑτέρῳ, ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι. (45) λέ-
 γουσι δὲ πολλὰ καὶ ἄλλα ἀνεπισκέπτως οἱ
 Ἕλληνες. Εὐήθης δὲ αὐτέων καὶ ὅδε ὁ μῦθος
 ἐσι, τὸν περὶ τῶ Ἡρακλέος λέγουσι, ὡς αὐ-
 τὸν ἀπικόμενον ἐς Αἴγυπτον, σέψαντες οἱ Αἴ-
 γυπτιοὶ, ὑπὸ πομπῆς ἐξῆγον ὡς θυσιόεις τῶ
 Διί. Τὸν δὲ τέως μὲν ἡσυχίην ἔχειν. Ἐπεὶ δὲ
 αὐτῆ πρὸς τῶ βασιλῶν κατάρχοντο, ἐς ἀλκὴν
 τραπόμενον, πάντας σφέας κατὰ φονεῦσαι.
 Ἐμοὶ μὲν νυν δοκέσσι ταῦτα λέγοντες, τῆς
 Αἰγυπτίαν φύσις, καὶ τῶν νόμων πάντων
 ἀπειρώς ἔχειν οἱ Ἕλληνες. Τοῖσι γὰρ ἐδὲ κή-
 νεα ὅση θυεῖν ἐσι, (χωρὶς ὑῶν, καὶ ἐρσένων
 βιῶν, καὶ μόσχων, ὅσοι ἀν καθαροὶ ἕωσι, καὶ
 κηνέων) κῶς ἀν ἔσθαι ἀνθρώπων θυσιόεις; ἔτι
 δὲ ἕνα ὄντα τὸν Ἡρακλέα, καὶ ἔτι ἀνθρώπον,
 ὡς δὴ Φασί, κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας

65
Thebus.

66

67
Duplex et-
iam Grae-
corum.

68

69

70

71

B 5 Φονεῦ-

z Agenoris filiae, quam Cadmo duce requirentes
 Phoenicii Thebarum conditores literas suas in Graeciam
 intulere.

- Φρονέουσαι; καὶ περὶ μὲν τῶν τοσαῦτα ἡμῖν εἰπέστι, καὶ παρὰ τῶν θεῶν, καὶ παρὰ τῶν ἡρώων εὐμένεια^a εἶη. (46) Τὰς δὲ δὴ αἶγας, καὶ τὲς τράγους, τῶνδε εἵνεκα ἔθυσσι Αἰγυπίων οἱ εἰρημένοι. Τὸν Πᾶνα τῶν ὀκτώ θεῶν λογίζονται εἶναι οἱ Μενδήσιοι. Τὲς δὲ ὀκτώ θεῆς τῆς τῆς, προτέρως τῶν δωδέκα θεῶν φασὶ γενέσθαι· γράφουσι τε δὴ καὶ γλύφουσι οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ ἀγαλματοποιοὶ τῷ Πανός, κατὰ τερ Ἕλληνας, τῷ ἀγάλματι αἰγοπρόσωπον καὶ τραγοσκελέα^b, ἔτι τοῖτον νομίζοντες εἶναι μιν, ἀλλ' ὅμοιον τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι.
- 74 Ὁ τευ δὲ εἵνεκα τοῖτον γράφουσι αὐτὸν, ἔ μοι ἡδίων^c ἐστὶ λέγειν σέβουσι δὲ πάντες τὲς αἶγας οἱ Μενδήσιοι, καὶ μᾶλλον τὲς ἔρσενας τῶν θηλεῶν. Καὶ τῶν οἱ ἀπόλοι τιμᾶς μέζονας ἔχουσι. Ἐκ δὲ τῶν εἰς μάλισα, ὅσας ἐπεὶ ἀπεθάνη, πένθος μέγα παύει τῷ Μενδησίων νομῶ τίθεσθαι. Καλέεται δὲ ὁ, τε τράγος καὶ ὁ Παν Αἰγυπτίσι, Μένδης. (47) Ἰν δὲ Αἰγύπτῳ μισρὰν ἠγῆσαι θηρίον εἶναι. Καὶ τῆτο μὲν, ἦν τις φαύση αὐτῶν παριῶν ὕος, αὐτοῖσι τοῖσι ἰματίοισι ἀπῶν ἐβαφε ἐωῦτον,
- 77 βαῖς ἐς τὸν ποταμόν· τῆτο δὲ οἱ συβῶται, ἔοντες Αἰγύπτῳ ἐγγενέες, ἐς ἱρὸν ἔδεν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐσέρχονται μένοι πάντων· ἐδὲ σφι ἐκδιδόσθαι θυγατέρα ἔδειξ ἐθέλει, ἐδ' ἀγοσθαι ἐξ

Pan, Mendes, capri-formis.

76 Sus abominabilis.

a Palsim HERODOTVS formulas eiusmodi interponit, quibus vel veniam petit a se dictorum de rebus factis, vel negat plura sibi dicere fas esse, vid. mox f. 74 it. 79.

b Aut τραγοσκελὲς legendum, vt ad ἀγάλμα conueniat, aut dicendum, Synen quadam ad Pana respicij: quod nec Latinis inusitatum.

c Vid. f. 71.

ἐξ αὐτέων, ἀλλ' ἐκδίδουσί τε οἱ συβῶτα, καὶ
 ἀγούλα ἐξ ἀλλήλων. τοῖσι μὲν νυν ἄλλοισι 79
 θεοῖσι θυεῖν ὕς ἔ δικαμεῦσι Αἰγύπτιοι. Σελήνη
 δὲ καὶ Διονύτω μένοισι, τῷ αὐτῷ χρόνῳ, τῇ
 αὐτῇ πανσελήνῳ τῶς ὕς θύσαντες, πατέον-
 ται τῶν κρεῶν. Διότι δὲ τῶς ὕς ἐν τῆσι ἄλλη- 79
 σι ὀρτῆσι ἀπεσυγήκασι, ἐν δὲ ταύτῃ θύοσι,
 ἔσι μὲν λόγος περὶ αὐτῶν ὑπ' Αἰγυπτίων λεγό-
 μενος ἔμοι μέντοι ἐπισαμένῳ ἐκ εὐπρεπέστε-
 ρός ἔστι λέγεσθαι. Θυσίη δὲ ἦδε τῶν ἰῶν τῇ 80
 σελήνῃ ποιέσθαι ἔπειαν θύση ἑ τὴν ἐρῆν ἀκρῆν,
 καὶ τὸν σπλήνα, καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεῖς
 ὀμῶ, καὶ ἰῶν ἑ ἐκάλυψε πάσῃ τῷ κληῖος τῇ
 πιμελῇ τῇ περὶ τὴν νηδὺν γενομένη, καὶ ἐπέεσα 81
 καταγίξει πυρὶ. Τα δὲ ἄλλα κρέα σιτεούσα
 ἐν τῇ πανσελήνῳ, ἐν τῇ ἂν τὰ ἰῶα θύσασι.
 Ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρῃ ἐκ ἂν ἐτι γευσάιατο. οἱ δὲ
 πένητες αὐτῶν ὑπ' ἀσθενείας βίς σαλίνας ἑ πλά-
 σαίτες ὕς, καὶ ὀπήσαντες ταύτας θύοσι.
 (48) Ἰῶ δὲ Διονύσω τῆς ὀρτῆς τῇ δορπιῇ χοῖ- 82
 ρον πρὸ τῶν θυρέων σφάξας ἑκαστας, δίδου
 ἀποφέρεσθαι τὸν χοῖρον αὐτῶ τῷ ἀποδομένῳ
 τῶν συβαίεων.

(68) Τῶν κροκοδείλων φύσις ἐστὶ τοιήδε. 83
 Τῶς χειμεριωτάτας μῆνας τέσσερας ἐοδίει
 ἔσθην. Ἐὸν δὲ τέτραπεν, χερσαῖον, καὶ λι-
 μνωῖον ἔσι. Τίττει μὲν γὰρ ἰῶα ἐν γῆ, καὶ
 ἐκλέπει. Καὶ τὸ πολλὸν τῆς ἡμέρης διαλείβει 84
 ἐν τῷ ξηρῷ τὴν δὲ νύκτα πᾶσαν, ἐν τῷ πο-
 ταμῷ

d Vid. f. 71.
 e Int. ἔ θυῶν. Ita saepe Ebraei. conf. f. 74.
 f Vid. sect. 29. ἀπ' ὧν ἔδοντο.
 g Ita eleganter sanavit h. l. STEPHANVS credo,
 in antiquioribus legebatur βίς τε τινάς.

Sacrificatur iamen.

Crocodile descriptione.

- ταμῶ. θερμότερον γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς τε
 85 αἰθρίας, καὶ τῆς δρόσης *. Πάνταν δὲ τῶν
 ἡμεῖς ἴδμεν θνητῶν, τῆτο ἐξ ἐλαχίστη μέγι-
 86 στον γίνεσθαι τὰ μὲν γὰρ ὡὰ, χηνέων ἔ πολλῶ
 μέζω τίθει καὶ ὀνεσσὸς κατὰ λόγον τῆ ὡῆ
 87 γίνεσθαι αὐξανόμενος δὲ γίνεσθαι καὶ ἐς ἑπτα-
 καίδεκα πῆχας, καὶ μέζων ἔτι. Ἐχει δὲ
 ὀφθαλμὸς μὲν ὕος ὀδόντας δὲ μεγάλης καὶ
 χαυλιόδοσης, κατὰ λόγον τῆ σώματος. Γλῶσ-
 88 σαν δὲ μένον θηρίων ἐκ ἔφουσε, ἐδὲ τὴν κά-
 τω κινεῖ γνάθον ἀλλὰ καὶ τῆτο μένον θηρίων
 89 τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῆ κάτω. Ἐχει δὲ
 καὶ ὄνυχας καρτερὰς, καὶ δερμα λευκιδωτὸν
 ἀῤῥηκλὸν ἐπὶ τῆ νάτη. τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι,
 ἐν δὲ τῆ αἰθρίῃ ὀξυδερκέσθαι. Ἄτε δὴ ὦν ἐν
 ὕδατι διαβαν ποιούμενον, τὸ σῶμα ἐνδοθεν
 90 Φορεῖ πᾶν μεσὸν βδέλλων. Τὰ μὲν δὲ ἄλλα
 ὄρνεα, καὶ θηρία, Φεύγει μιν. Ὁ δὲ τροχι-
 λος, εἰρηναῖόν οἱ ἐστὶ, ἄτε ὠφελουμένῳ πρὸς
 αὐτῆ. Ἐπεὶν γὰρ ἐς τὴν γῆν ἐκβῆ ἐκ τῆ ὕ-
 δατος ὁ κροκόδειλος, καὶ ἐπιβῆ χάνη, (εἴθε
 γὰρ τῆτο ὡς ἐπίπαν ποιέειν πρὸς τὸν ζέφυρον)
 ἐνθ' αὐτὰ ὁ τροχιλος ἐσδύνων ἐς τὸ σῶμα αὐτῆ,
 91 καταπίνει τὰς βδέλλας. Ὁ δὲ ὠφελούμενος
 ἠδέσθαι, καὶ ἐδὲν σίνεσθαι τὸν τροχιλον. (69)
 91 *Cultus.* Ταῖσι μὲν δὲ τῶν Αἰγυπτίων ἱεροὶ εἰσὶ οἱ κροκό-
 δειλοι, ταῖσι δ' ἔ, ἀλλ' ἄτε πολεμῖς περιέ-
 πησι.

*Cumtrocibi-
lo amicitia.*

91
Cultus.

* Plenam iocī observationem hic adjecit IAC. CRONOVIVS, qua Salmatium & alios irridet: ipse autem ait, frigoris causa noctu aquam ingredi crocodilum, & vitandi caloris causa extra aquam interdū versari. Quasi non constaret interdū non ita exandescere aquam ut aerem, sed nec noctu ita refrigerari. Calorem igitur sectans crocodilus interdū maiorem sub diu, noctu autem maiorem in aqua inuenit. Haec nota omnibus, neque obseruanda hic, nisi vir clarissimus ea neganda putasset.

πρῶσι. Οἱ δὲ περὶ τὴν Θήβας καὶ τὴν Μοίριος
λίμνην οἰκέοντες, καὶ κάρβα ἠγνήθηα αὐτὰς εἶ-
92 ναίρως. Ἐκ πάντων δὲ ἕνα ἑκάτεροι ἐκρέφουσι
κροκοδείλον, δεδιδαγμένον εἶναι χειροῦ θεοῦ.

Ἀρήματα τε λίθια, χρυτὰ, καὶ χρύσεια ἐς
τὰ ὤτα ἐσθέντες, καὶ ἀμφιδέας περὶ τὰς ἐμ-
προσθίους πόδας, καὶ σιτία ἀπότακτα δίδόν-
τες καὶ ἰρήνια, καὶ περιέποντες ὡς κάλλιπα
ζώνας, ἀποθανόντας δὲ ταριχεύσαντες, θάπτου-
93 σιν ἐν ἰρήσι θήκησι. Οἱ δὲ περὶ Ἐλεφαντίνην
πόλιν οἰκέοντες, καὶ ἐσθίουσι αὐτὰς, ἐκ ἡγεό-
μενοι ἰρὸς εἶναι. Καλέονται δὲ ἔκ κροκοδείλοι,

ἀλλὰ χάμψαι. Κροκοδείλους δὲ ἴωνες ἀνόμα-
σαν, εἰκάζοντες αὐτῶν τὰ εἶδη τοῖσι παρὰ
σφίσι γινομένοισι κροκοδείλοισι^h τοῖσι ἐν
τῆσι αἵμασιῖσι. (70) Ἄγραυι δὲ σφρων πολ-
94 λαὶ κατισέασιⁱ, καὶ παντοῖαι. Ἡ δ' ἂν
ἐμοιγε δοκεῖ ἀξιομάτη ἀπηγήσιος εἶναι, ταύ-
την γράφω. Ἐπεὰν ἰώτον συὸς δελεάσῃ^k

περὶ ἀγκιστρον, μετῆι ἐς μέσον τὸν ποταμὸν.
Αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῷ χεῖλεος τῷ ποταμῷ ἔχων
95 δελφάκα ζῶν, ταύτην τύπτει. Ἐπακῆσας
δὲ τῆς φωνῆς ὁ κροκοδείλος, ἵεται κατὰ τὴν
φωνήν. Ἐντυχῶν δὲ τῶν νῶτα καταπίνει· οἱ δὲ
ἐλκῶσι. Ἐπεὰν δὲ ἐξελκυσθῆ ἔς γῆν, πρῶ-
96 τον ἀπάντων ὁ θηρευτὴρ πηλῶ καὶ ὠν^l ἐπλασε
αὐτὸ τὰς ὀφθαλμῶς. Ἴδὸτο δὲ ποιήσας,
κάρβα εὐπέλειος τὰ λοιπὰ χειρῶται, μὴ ποιή-
σας δὲ τῆτο, σὺν πόνῳ. (71) Οἱ δὲ ἴπποι

97

96
97

94
Carpura.

97
Hippopotamus.

^h Lacertarum igitur genus est crocodilus Graecorum, cuius figura cum Nili bestia conuenit.

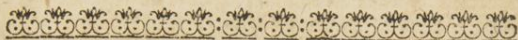
ⁱ Κατεσται al.
^k Int. ὁ δελεάζων vid. f. 80.
^l Timelis v. f. 29.

- οὐ πιδάμοι, νομῶ μὲν τῷ παπρημίτη ἱροὶ εἶσι.
 τοῖσι δὲ ἄλλοισι Αἰγυπθίοισι ἐκ ἱροῖ. Φύσιν
 98 δὲ παρέχουσα ἰδέης τοιγύδε. Τετράπεν ἐστὶ,
 δίχηνον, ὄπλα μὲν βεῶς, σιμῶν, λοφίην ἔχον
 ἵππε^α χαυλιόδοιαν Φαῖνον, ἐρὴν ἵππε^α, καὶ
 Φωνήν μέγας, ὅσον τε βῆς ὁ μέγιστος· τὸ
 δὲρμα δ' αὐτῆ ἔτω δὴ τι παχύ ἐστὶ, ὥστε αὐτὴ
 γενομένης ζυσα ποιεῖται ἀκόντια ἐξ αὐτῆ.
 99 (72) Γίνονται δὲ καὶ ἐνύδριες ἐν τῷ πιδάμῳ,
 τὰς ἱρὰς ἡγνῆται εἶναι. Νομίζουσι δὲ καὶ τῶν
 ἰχθύων τὸν καλούμενον λεπιδώδον, ἱρὸν εἶναι,
 καὶ τὴν ἐγγυελον. ἱρὰς δὲ τέτρες εἶναι τῆ Νεῖλα
 Φασὶ καὶ τῶν ὀρνίθων τὰς χηναλώπεκας.
 100 (73) Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλος ὄρνις ἱρὸς, τῷ ἔνομα
 Φοῖνιξ. Ἐγὼ μὲν μὴ ἐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῆ.
 Καὶ γὰρ δὴ καὶ σπάνιος ἐπιφοῖα σφί, δι' ἐτέων
 101 (ὡς Ἡλιεπολίται λέγουσι) πεντακροσίων. Φοῖνιξ
 δὲ τότε Φασὶ, ἐπεὶ οἱ ἀποθάνη ὁ πατήρ.
 Ἐστὶ δὲ ἐν † τῇ γραφῇ παρόμοιος, τοσοῦδε καὶ
 τοιοῦδε. Τὰ μὲν αὐτῆ χρυσόκομα τῶν πτε-
 102 ρῶν, τὰ δὲ ἐρυθρά· ἐς τὰ μάλιστ' αἰετῶ πε-
 ριήγητιν ὁμοιότατος, καὶ τὸ μέγας. Τῆτον
 δὲ λέγουσι μηχανᾶσθαι τὰδε, (ἐμοὶ μὲν ἔ-
 πιστὰ λέγοντες.) Ἐξ Ἀραβίης ὀρμεῶμενον, ἐς
 τὸ ἱρὸν τῆ ἡλίας κομίζειν τὸν παλῆρα, ἐν σμύρνη
 ἐμπλάσσειν, καὶ θάψειν ἐν τῆ ἡλίας τῷ
 103 ἱρῶ. Κομίζειν δὲ ἔτω πρῶτον τῆς σμύρνης
 ὠν πλάσσειν, ὅσοντε δυνατὸς εἶναι Φέρειν
 μετὰ δὲ πειρᾶσθαι αὐτὸ Φορέοντα· ἐπεὶ δὲ
 ἀποπειρηθῆ, ἔτω δὴ κοιλῆνα τὸ ὠν, τὸν
 104 πατέρα ἐς αὐτὸ ἐντιθένα. Σμύρνη δὲ ἄλλη
 ἐμπλάσ-

† Forte legendum *ei* pro *en*. Si picturae similis est, talis tantusque est, (qualem quantumque iam describemus.)

ἐμπλάσσειν τῷτο *, καθό, τι τῷ ὡς ἐγκοι-
ληναις ἐνέθηκε τὸν πατέρα. Ἐγκειμένους δὲ τῷ
πατρὸς, γίνεσθαι τῷτο βαρος. Ἐμπλά-
σαντα δὲ κομίζεω μιν ἐπ' Αἰγύπτου ἐς τῷ ἡλίω
τὸν ἰρόν. Ταῦτα μὲν τῷτον τὸν ὄρνιν λέγουσι
ποιέειν.

* Int. τὸ μέρος.

III.

EX THUCYD. L. I, 128-134.

Pausaniae crimen & mors. *

Ἐπειδὴ Πausανίας ὁ Λακεδαιμόνιος τὸ πρῶ-
τον μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Σπαρτιαίων ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν Ἑλλησπόνῳ, καὶ κριθεὶς ὑπ'
αὐτῶν, ἀπελύθη μὴ ἀδικεῖν, δημοσίᾳ μὲν
ἐκέτι ἐξεπέμφθη ἰδίᾳ δ' αὐτὸς τριήρη λα-
κων Ἑρμιονίδα^a, ἀνευ Λακεδαιμονίων ἀφι-
κνέεται ἐς Ἑλλησπόντον, τῷ μὲν λόγῳ, ἐπὶ
τὸν ἑλληνικὸν πόλεμον τῷ δὲ ἔργῳ, τὰ πρὸς
βασιλέα πράγματα βεβλόμενος πράσσειν,
ὡσπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐπεχείρησεν, ἐφιέμενος
τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς. Εὐεργεσίαν δὲ ἀπὸ τῶδε
πρῶτον ἐς βασιλέα κατέβητο, καὶ τῷ παλῶς
πράγματι ἀρχὴν ἐποίησατο. Βυζάντιον γὰρ
ἐλὼν, τῇ προτέρᾳ παρσίᾳ, μετὰ τὴν ἐκ
Κύπρου ἀναχώρησιν, (εἶχον δὲ Μῆδοι αὐτὸ,
καὶ βασιλέως προσήκοντες τινες, καὶ συγγε-
νεῖς, οἱ ἐάλωσαν ἐν αὐτῷ) τότε τῷτος ἐς ἑ-
λαβεν,

Pausanias
ab imperio
remotus res
nouas molit-
tur.

2

3

4

5

6

* Ad verbum fere transtulit THUCYDIDEM CORNEIIVS NEPOS.

^a Sch. ἀπὸ Ἑρμιόνης πόλεως Λακωνικῆς.